

శిథిలాలమధ్య అంతురంగాలు

మూర్ఖుని

వెన్నుడిగా ముందుకు వంగి మట్టి గోకి వేళ్ళ పోనిచ్చి నిలంరంగు పూసను పైకి తీశాడు శర్మ. నిటారుగా నిలబడి ఆ పూసను అన్ని కోణాలనుంచి పరిశీలించాడు అసక్తిగా.

రాజు, రావు. ఎ యుడు శర్మ దగ్గరగా వచ్చి అతని చేతిలో ఉన్న నిలంరంగు పూసను చూశాడు.

కనుబోమలు ముడిచి చాలా శ్రీవంగా, జడకంగా పూసను చూస్తున్న శర్మ వాళ్ళను గమనించనట్టే నటించుకున్నాడు. క్షణాలు, నిమిషాలు దొర్లిపోయేకొద్దీ శర్మ పక్కన నిలబడిన వారిలో ఆశ్చర్యత మరి ఎక్కువవుతున్నది.

వారికి కొద్దిదూరంలో కూర్చుంటు, గడ్డ పారలు ఉపయోగించి అతి జాగ్రత్తగా, మేస్త్రీ చెబుతున్న సూచనల ప్రకారం గుంటలు తవ్వతున్నారు. తవ్విన మట్టిని ఒక పక్కన గుట్టగా పోస్తున్నారు. గోతులమధ్య పగిలిన కుండముక్కలు, శిథిలముయిగా పగిలిన అవశేషాలు ఎముకలు

చిందర వందరగా పడి ఉన్నాయి.

కిందటి రోజు కురిసిన వర్షం నీటికి గట్లమీదినుంచి జారిన మట్టి గోతుల్లో పేరుకుపోయింది. పేరుకున్న మట్టిని తీసి పైకి వేస్తున్నారు కూర్చుంటు. మరికొంత మంది కొత్తచోట్ల ప్రాంతాలు తవ్వ తున్నారు. ఇటువంటి త్రవ్వకాల పనిలో వేర్చు అవసరం. గత రెండు మూడు సంవత్సరాల నుంచి అటువంటి పనికి అలవాటుపడి ఉండటంచేత ఆ పనిని సులభంగా చేసుకుపోతున్నారు.

రోజంతా తవ్వమన్న చోట్లా తవ్వటం కూలి డబ్బులు తీసుకోవటమే వారి పని. వాళ్ళుచేస్తున్న పనేమిటో వాళ్ళు కే తెలీదు. అడకూర్చి మగకూర్చి ఎకవకా లాడుకుంటూ ఎవరిపట్ల వాళ్ళు చేసుకు సోతున్నారు.

శర్మ కోటుజేబులోనుంచి భూతర్కం తీసి అరచేతిలో పూసనుంచి పరిశీలించడం మొదలు పెట్టాడు.

'మొన్న మనకు దొరికిన వాణేలకూ

ఈ పూసకూ ఏమయినా సంబంధం ఉన్న దంటారా!' అన్నాడు రాజు ఉత్సుకతను ఆపుకోలేక.

శర్మ ముఖం గంభీరంగా మారి పోయింది. కోపంతో నుదురు ముడతలు పడింది.

'మిష్టర్ రాజా! నీ కెన్నోసా డ్యు నెప్పాను. తొందరపడి ఏ నిర్ణయానికీ రాకూడదని' అన్నాడు.

'అది కాదు సార్!' అని రాజు ఎదో చెప్పబోతుంటే, వాయుడు, రావు అతన్ని వారించారు, శర్మ సంగతి బాగా తెలిసిన వారవటంచేత.

త్రవ్వకాల పని జరిగేటప్పుడు అక్కడ ఎటువంటి అవశేషాలు దొరికినా, వాటి ప్రాముఖ్యాన్ని గురించిన వివరాలు తన కంటే ముందుగా ఎవరు చెప్పినా, లేక విమర్శించినా శర్మ సహించలేడు.

ఆ కేంపు నిర్వహణాధికారి శర్మ.

రాజు చిరునవ్వు లోలకబోస్తూ మంచు వ్పారు దూరంగా పనిచేస్తున్న అడ

కూలీల ఒంపుసాంపులను తిలకిస్తూ:
రావు, నాయుడు ఒకళ్ళనొకళ్ళు కళ్ళ
తోనే పలకరించుకున్నారు. రావు అందు
కున్నాడు.

‘ఎంత చిన్నవస్తువయినా మి చూపు
ల్నించి తప్పించుకుపోలేదు సార్! అందుకే
మీకు ఈ ఫీల్డులో యింత పేరుంది...ఆ
పూస...మీరే చూశారా...!’

బిగుసుకుపోయిన శర్మ ముఖం లో
యించుకంత ప్రసన్నత కనపడింది.

ఆలస్యం చేయకుండా నాయుడు అందు
కున్నాడు. ‘మన భారతదేశంలోనే మిమ్మల్ని
మించినవారు లేరని ఆమధ్య యూనివర్సిటీ
ప్రొఫెసరు ఒకాయన అన్నారంటే అందులో
అతిశయోక్తి ఎంతమాత్రం లేదని మన
డిపార్టుమెంటులో ప్రతిఒక్కరికీ తెలుసును
సార్!...ఆపూస చాలా ప్రాచీనమయినదనే
అంటారా సార్!’

రాజు అసహ్యంగా మొహం పెట్టి
దూరంగా మేటవేసిన మట్టిదిబ్బకేసి
చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

‘నా దృష్టిలో ఈపూస చాలా ముఖ్య
మయింది. యిటువంటి పూసను గురించి
ఏ చరిత్రకారుడూ యింతవరకు ఉదహ
రించి ఉండలేదనే నా గట్టి నమ్మకం. యిది
తప్పకుండా క్రీస్తుపూర్వం రెండు మూడు
శతాబ్దాలనాటిదయి ఉండి తీరాలని నా
ఊహ.’ శర్మ అన్నాడు ఎట్టుకేలకు.

‘అంటే శాతవాహనుల కాలం నాటి
దంటారా!’ అన్నాడు రాజు.

అతని మాటలు వినిపించుకోనట్టే
శర్మ చెప్పకుపోయాడు. ‘ఈ పూసయొక్క
పరిణామం, రంగు, పైన ఉన్న పగిషీ
పని యివన్నీకూడా క్రీస్తుపూర్వం ఈ
ప్రాంతాల ప్రజలు వాడినవేనని స్పష్ట
మవుతోంది. యిటువంటి పూసలంటే
ఆనాటి స్త్రీలు యిష్టపడేవారని, వాటినే
హారాలుగా గుచ్చుకుని ధరించేవారని అనుకో
వచ్చు.’

శర్మమాటలు వింటూ ఊరుకోలేక
పోయాడు రాజు. ‘పూసలంటే స్త్రీతి
స్త్రీలకేగాని పురుషులకు లేదని ఎలా
చెప్పగలం’ అని ఎదురుప్రశ్న వేశాడు.

‘నీకు అన్నీ సందేహాలే రాజూ!’ అని
రావు అతన్ని వాదించాడు.

‘అవునండీ రావుగారూ! పూసల

దండలు మగవాళ్ళే విందుకు వేసుకుని
ఉండకూడదూ. ఈ కాలంలోకూడ మనం
ఎంతో మందిని చూస్తూన్నాం. కోయ
మొదలయిన జాతులు...’ రాజు చెబుతున్నది
పూర్తి కాకుండానే శర్మ చేతిలోని పూసను
కోటుజేబులో వేసుకుని టెంటువేపు వెళ్ళి
పోయాడు.

పక్కన ట్రైచిదిగ్గర / పనిచేస్తున్న
హామీద్ మట్టిచేతులు విడిదించుకుంటూ
వచ్చాడు.

‘శర్మ సాబ్ కి కోపం ఎక్కువసాబ్!
చిన్న పూసకోసం యింత హంగమా
చెయ్యాలా!’ అన్నాడు.

‘యిప్పుడే కాదు. అతని తరహాయే
అంత, కీర్తి ప్రతిష్ఠలన్నీ తనకే రావాలం
టాడు. ఆలోచన తక్కువ. ఆవేశం
ఎక్కువ’ అన్నాడు రాజు టెంటుకేసి కదిలి
పోతున్న శర్మకేసి కసిగా చూస్తూ.

‘ఆయన సంగతి తెలిసికూడా నువ్వెందు
కంత ఆవేశపడతావ్!’ అని నచ్చచెప్పే
బోయాడు నాయుడు.

‘మీలాగ నాకు శిర్షు తక్కువ.
సరేనా!... కిందటి యేడుమాత్రం—ఎంత
పబ్లిసిటీ యిచ్చాడు శర్మ. అస్థికలున్న
ఎర్రమట్టి కుండను దాని పక్కనే ఉన్న
యినప పనిముట్లను చూసి, సింధు నాగరి
కత యిక్కడే పుట్టిందని దానికి కావలసిన
ఆధారాలన్నీ యిక్కడున్నాయని ప్రెస్
స్టేట్ మెంటు యిచ్చాడు. అది చూసుకుని
‘బాస్’ హెడ్ క్వార్టర్సు నుంచి పరిగెత్తు
కొచ్చి మొహం వాచేలా చివాట్లు వేశాడు.
తనకు రావాల్సిన కీర్తి శర్మ కొట్టేస్తాడా
అన్న ఉక్రోషంతో! కాని, తీరా ఆ అస్థి
కల కుండ వట్టి కుండేననీ, దానికి చారి
త్రక ప్రాముఖ్యం ఏమీలేదని తేల్చుకున్న
‘బాస్’ మరిన్ని చివాట్లు పెట్టి వెళ్ళి
పోయాడు... హూ... శర్మ అప్పుడే మర్చి
పోయాడు.’ రాజు కోపం వెళ్ళగక్కాడు.

‘శర్మా ఎటువంటి వాడయినా అతని
మాటకు మనం విలువ యివ్వాలి’ అన్నాడు
రావు.

హామీద్ వారందరిలోకి వయసులోనూ,
అనుభవంలోనూ పెద్ద. సరదాగా, కలుపు
గోలుగా మాట్లాడుతూ క్యాంపును లయి
వ్విగా ఉంచుతాడు.

‘మా పిల్లగడి మొలగట్టిన పూస

వంటిదే యిప్పుడు శర్మాసాబ్ వీరుకు
పోయింది. అంతే, బస్ యింక సువ్వేం
సికరుజేయకు రాజూ సార్!’ అన్నాడు
హామీద్.

రాజు తేలికగా నవ్వాడు. రావు, నాయుడు
కూడా హామీద్ మాటలకు నవ్వుకున్నారు.

శర్మకు పూసదొరికిన గుంట దగ్గరకు
వెళ్ళాడు రాజు. భూమి, ఉపరితలానికి
ఆరడుగుల లోతు దాకా తవ్విన ట్రైచిలు
ఆ పక్కనే ఉన్నాయి. పురాతన దేవాలయాల
శిథిలాలు, యజ్ఞవాటికలు, బలిపీఠాలు,
వాటిమందు మట్టితో కప్పబడిన శిథి
లావస్తలో ఉన్న జంతువుల కళ్ళబరాలు,
మరుగువడిన చారిత్రకసత్యాలను తెలియ
జెబుతున్నాయి.

వాటిని సక్రమమయిన విధంగా ప్రజ
లకు విద్యావంతులకు తెలియజెప్పవలసిన
భాధ్యత అక్కడ పనిచేసే ప్రతిఉద్యోగి
వయినా ఉన్నది. కాని విధినిర్వహణకంటే
ర్మికండాతి చాలా దొడ్డది చెడ్డదిను.
దానికితోడు అధికారమదంకూడా తోడయితే
కల్పత్రాగిన కోతి నిప్పుతోక్కినట్టే!

యిటువంటి కోపలోవాడే శర్మ, అనీ;
అతనికి విషయపరిజ్ఞానం కంటే బుకా
యింపు ఎక్కువ అని రాజు అభిప్రాయం.
సర్వీసులో ఎన్ని ఎదురుదెబ్బలు తగిలినా
శర్మకు జ్ఞానోదయంకాలేదు, అయినా
అదృష్టవంతుణ్ణి చెరిచేవాడులేదని, పరమ
వద సోపానపటంలో అన్నీ నిచ్చినలే ఎక్కు
తున్నాడు శర్మ యింతవరకూ.

తెలివితేటలతోపాటు నిజాయితీ కార్య
దీక్ష వట్టుదలతోకూడా ఉండితీరాలి.
అవి గనక లోపిస్తే అక్కడ జరుగుతున్న
పసంతా శుద్ధదండగే! ప్రభుత్వం తప్ప
మన్నది గనక మేము తప్పకున్నామను
కుంటే దానివల్ల ప్రజలకు చరిత్రకారు
లకూ ఏమీ ఉపయోగం ఉండదు.

శర్మ తన టెంటుకు వెళ్ళి రావ్ కిషన్ కు
కబురు పెట్టాడు రమ్మని.

రావ్ కిషన్ ఒక ప్రముఖ పత్రికా నిలే
ఖరి. శర్మకు చాలా కావలసినవాడు. అత
నికి కావలసిన పబ్లిసిటీ అంతా రావ్
కిషన్ ద్వారానే జరుగుతూ ఉంటుంది.
అందుకు తృణమోహణమో ముట్టజెప్ప
తుంటాడు శర్మ.

‘గిగెట్టు ముట్టించి ఆలోచనలో

వద్దాడు శర్మ. 'తను చేసే ప్రతివనికీ రాజు అడ్డుతగులుతున్నాడు. తనంటే అతని కనలు లక్ష్యంలేనట్లుగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు ఈమధ్య... తనకు వివేచయదు, నామోషీ కావాలి... ఎంత పొగరు! ఎట్లా గయనా బుద్ధి చెప్పాలి. దేనికయినా అవకాశం రావాలి! యిప్పుడా అవకాశం వచ్చింది. జూరవిడువకూడదు.

రావోకిషన్ స్టేషిలుదిగి టెంటుబయలు వాలు కుర్చీలో పడుకున్న శర్మకు నమస్తే చెప్పి ఎదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

అలవాటు ప్రకారం వంటవాడు రెండు టీలుచేసి తీసుకువచ్చి వారిద్దరిమధ్య ఉన్న చిన్న బల్లమీదపెట్టాడు... శర్మ ఒక కప్పు అందుకుని సివ్చేస్తూ రావోకిషన్ను కూడా తీసుకోమని సంజ్ఞ చేశాడు. యిద్దరూ టీ తాగటం పూర్తయింది. నీ గరెట్టు వెలిగినయి.

'మీ కొక ఆతిముఖ్యమయిన వార్త చెబుదామని పిలిచాను. రేపు ప్రతికల్లో ప్రముఖంగా ప్రచురించ దగిన వార్త' అన్నాడు శర్మ.

'చెప్పండి సార్!' అన్నాడు రావోకిషన్, అతను చేప్పబోయే విషయాలు రానుకోటానికి నోట్ బుక్ పెప్పలు రెడి గా పెట్టుకుని.

శిథిలాలమధ్య...

యింతలోకి రాజు, హామీద్ హడావుడిగా వచ్చారక్కడికి. రాజు చేతిలో చిలుముపట్టిన రెండు రాగిరేకులు, హామీద్ చేతిలో తప్పు పట్టిన యినప పనిముట్లు పగిలిపోయిన పింగాణీ ముక్కలు ఉన్నాయి, శర్మ ముందున్న బల్లమీద అవన్నీ వరిచారు యిద్దరూ.

శర్మ అసహనంగా కడిలాడు కుర్చీలో, 'నిమిటివన్నీ!' అన్నాడు.

'ఈ పింగాణీ ముక్కలమీద చూడండి విదేశీయుల లిపి ఉన్నది. బొమ్మలుకూడా ఉన్నాయి. యీ రాగి రేకుల మీద సంస్కృత, ప్రాకృత భాషల్లో రాసి ఉన్నది. బహుశ ఏదయినా దాన శాసనం కావచ్చు. చివర్న పేర్కొన్న పేర్లనుబట్టి కూడా వీటికి చారిత్రక ప్రాముఖ్యం ఉన్నదని భావించవచ్చు. యిటువంటి రాగి రేకులు మన డిపార్టుమెంటుకు యిదివరకెన్నడూ లభించలేదని గట్టిగా చెప్పగలను' అన్నాడు రాజు.

శర్మ ఆయిష్ట్యంగానే ఆ రాగి రేకులను చేతిలోకి తీసుకుని చాటిమీదున్న లిపిని

చదవటానికి వ్యర్థ ప్రయత్నం చేశాడు. అతనికి ఆ పబ్లిక్టుల్లో ప్రవేశం లేదు. రాజు ఎం. ఏ. లో ఆ పబ్లిక్టు కూడా చదివాడు.

శర్మకు కొంచెం యిబ్బందిగానే ఉన్నది. రాజు చెప్పిందాన్ని ఖండించాలంటే దానికి కారణాలు చెప్పాలి. రాగి రేకులమీద ఏమీ రాసి ఉన్నదో చదవగలిగితే గదా 'దాని ప్రాముఖ్యాన్ని గురించి వ్యాఖ్యానం చేయగలిగేది!

'మరి తుప్ప పట్టిన ఆ యినప ముక్కలు ఎందుకు ఏరు కోచ్చారు!'

అన్నాడు శర్మ, రాజు తెలివితక్కువ తనాన్ని ఎలాగయినా బయటపెట్టాలనే ఉద్దేశంతో.

రావోకిషన్ ఆసక్తిగా గమనిస్తున్నాడు.

'మీ కంటికివి యినప ముక్కలేగాని హామీద్ కు అవి చాలా ముఖ్యమయినవిగా తోచి తీసుకువచ్చాడు' అని రాజు యినప ముక్కలను అన్నిటిని ఒక ఆకారంలో పేర్చాడు. అది ఒక ధమన్ను ఆకారంలో ఉన్నది.

'యవన్నీకూడా చాలా ప్రాముఖ్యమున్న వస్తువుల్లాగే ఉన్నాయే సార్!... యింతకూ మీరు చెబుతానన్న నిశ్చయం ఏమిటి' రావోకిషన్ అడిగాడు.

రాజు హామీద్ త ఎదులు పూసను గురించిన వివరాలు చెప్పటం ఆతని కిష్టం లేదు. దానిని కనిపెట్టిన ఘనత అంతా తనకే దక్కాలని శర్మ లాపత్రయం.

యింతలో శీవువచ్చి ఆగిన చిప్పకు అయింది. ఉరమని పేడుగులా 'బాస్' శీవు దిగి టెంటు లోవరికి వచ్చాడు.

అందరూ లేచి ఆయనకు ఎదురు నడిచి స్వాగతం పలికారు. ఆయన్ని సుభాషినుల్ని చేశారు. ఆయన అడక్కుండానే అక్కడి విషయాలు చెప్పటం శర్మ విధి. 'పైగా పేరు మోసిన విలేఖరికూడా అక్కడే ఉండటంతో 'బాస్'కు ఆవేశమూ, అనుమానమూ కలిగినయి.

యిక తప్పదన్నట్టు శర్మ; రాగిరేకులు పింగాణీ యినప ముక్కలచూసి అవి

దొరికిన వైద్యం; వాటి నిశ్చయం; రాజు చెప్పిన మాటలనే కొంచెం మార్చిచెప్పాడు. ఆ మాటల్లో అతనే కష్టపడి తెలివంతా ఉపయోగించి వాటిని మట్టినుంచి బయటికి తీసినట్టు, చెప్పాడు. నీలం రంగు పూస సంగతిమాత్రం చెప్పలేదు.

శర్మ చెప్పటం ఆపిన తర్వాత రాజు అందుకున్నాడు. 'శర్మగారికి ఒకపూసకూడా దొరికింది సార్!' అన్నాడు.

శర్మ కోటుజేబులోనుంచి పూసతీసి బాస్ కు అందించాడు, భూత అద్దంకూడా ఆయనముందు ఉంచాడు.

మూతి బిగించి, కళ్ళు చిట్టించి ఒకటికి రెండుసార్లు ముక్కురుద్దుకుని అపూసను భూతద్దంకింద పరిక్షించాడు 'బాస్'. నెదిమ విరిచాడు.

శర్మముఖ భంగిమలకూడా దానికి అనుగుణంగా మారినాయి.

రాజు నీరిద్దరినీ గమనిస్తున్నాడు ... 'బాస్' వచ్చాడని తెలిసి సైట్ నుంచి రావు, నాయుడుకూడా వచ్చారు.

రావ్ కిషన్ వేపు మాసి 'క్రిస్తుపూర్వం రెండుమూడువేల సంవత్సరాలకు చెందిన కొన్ని పనిముట్లు, రాగిరేకులు, యీ స్థలంలో దొరికినాయి. వాటికెంతో చారిత్రక ప్రాముఖ్యం ఉన్నది. చరిత్రకారులకు యింతవరకూ లభించని కొన్ని సత్యాలు ఈ వస్తువులవల్ల తెలుసుకోవటానికి అవకాశాలు సుష్కలంగా ఉన్నాయని కూడా పేపరుద్వారా తెలియచేయండి... ఈ ప్రకటన యిచ్చింది నేనే! గుర్తుంచుకోండి.' అని మరీ మరీ నొక్కివక్కాణించారు 'బాస్.'

రావ్ కిషన్ రాసుకోవటం పూర్తిచేసి బాస్ చెప్పిందానికి అంగీకారంగా తలూపాడు.

'వామ్మా యీ సే మిష్టర్ శర్మ' అని అడిగాడు బాస్.

'యూ ఆర్ రైట్ సర్' అన్నాడు శర్మ వెంటనే.

రాజు, నాయుడు, రావు, సవ్యకున్నారు. లోలోపల ఒకరికి రావలసిన కీర్తి మరొకరు తన్నుకుపోయినందుకు.

**ఈ మార్పు
అమృతాంజన్
గ్రైప్ మిక్చర్**

వల్లనే కదా!
అజీర్ణం, వాయువు, కలతనిద్ర,
వాంతులు, విరేచనాలవంటి బాధలు
వెంటనే తగిపోతాయి. ఆకలి, జీర్ణశక్తి
బాగా ఉంటాయి. పొపాయి,
అరోగ్యం బాగువడుతుంది.

**అమృతాంజన్
లిమిటెడ్**

FDS AG 1659 TEL

**అన్ని విధాల జలుబులకు
శక్తివంతమైన ఔషధము**

రబెక్స్

జలుబులనుంచి రక్షణనిచ్చి
శక్తివంతముగా
పనిచేస్తుంది.

రబెక్స్ క్రమంగా పనిచేస్తుంది -
చర్మగ్రంథులలోకి పోతుంది -
48 గంటలలోపైనే అధికం చేస్తుంది -
జలుబులను ఎదుర్కొనే 7 వైద్యనిక
తత్వములతో కూడినది.

6 గ్రాముల కచ్చాలో, 20 గ్రాముల
మరియు రెండు గ్రాముల పిసాం లో కొరకును.

everest/2646/ACW Tel